

Sažetak

Abstract

Diana Balen¹
Tomislav Nemčić¹
Tatjana Kehler²
Frane Grubišić¹
Valentina Matijević¹
Velimir Šušak¹
Štefanija Opalin¹
Simeon Grazio¹

¹Klinika za reumatologiju, fizikalnu medicinu i rehabilitaciju
Klinički bolnički centar "Sestre milosrdnice" • Zagreb

²Thalassotherapia Opatija
Specijalna bolnica za medicinsku rehabilitaciju
bolesti srca, pluća i reumatizma

Učinak biomagnetoterapije na bol i funkciju u bolesnika s osteoartritisom šaka

Effect of biomagnetotherapy on pain and function in patients with hand osteoarthritis

U literaturi postoje kontradiktorni podaci glede učinaka magnetoterapije u različitim stanjima lokomotornog sustava. Kako su parametri biomagnetoterapije primjenom suvremenih aparata poboljšani, za očekivati je da će biomagnetoterapija imati potencijalno pozitivan učinak na određene reumatološke bolesti, uključujući i osteoartritis šaka. Cilj ovog istraživanja bio je utvrditi učinak biomagnetoterapije na bol i funkciju šaka u bolesnika s osteoartritisom šaka.

U istraživanju je sudjelovalo 30 konsektivnih bolesnika s verificiranom dijagnozom osteoartritisa šaka (prema kriterijima Američkog reumatološkog društva) s intenzitetom boli u šakama ≥ 4 (na VAS od 0-10). Bolesnici su bili nasumice podijeljeni u dvije jednakobrojne skupine, te nisu znali kojoj skupini pripadaju. Svi su bolesnici provodili terapijske vježbe (snaženja i opsega pokreta), nakon čega je provedena biomagnetoterapija kroz 15 dana (3 tjedna, izuzev subote i nedjelje). U istom razdoblju polovica bolesnika (aktivna skupina) primala je biomagnetoterapiju na šake u trajanju od 15 minuta, uz frekvenciju magnetnog polja od 900-1500 Hz i snagu od 0,5-52 Gaussa (aparat NiTe 50G - Festta), dok je druga polovica ("sham" skupina) primala placebo-biomagnetoterapiju (aparat nije uključen). Podaci vari-

jabli od interesa (intenzitet boli u mirovanju i pokretu, globalna bolesnikova i ispitivačeva procjena, snaga stiska šake, udaljenost jagodice prsta od dlana te AUSCAN upitnik) su prikupljeni na početku, nakon 15 terapija te mjesec dana od svršetka terapije.

U inicijalnom mjerenju nisu zabilježene razlike između dviju skupina, osim u varijabli "Snaga stiska šake" ($p=0,01$), što se pokazalo i u finalnom testiranju ($p=0,04$). Statistički značajno poboljšanje nađeno je između inicijalnog, tranzitivnog i finalnog mjerenja u varijablama "Bol u šakama u mirovanju" ($F=3,68$; $p=0,028$), "Bol u šakama u pokretu" ($F=3,85$; $p=0,025$), "Globalna bolesnikova ocjena" ($F=7,92$; $p=0,001$), "Globalna liječnikova ocjena" ($F=5,73$; $p=0,005$) te u varijablama AUSCAN-a: "Ukupno bol" ($p=0,02$), "Ukupno tjelesne funkcije" ($p=0,01$) i "Ukupno" ($p=0,01$) u svih bolesnika. Međutim, između aktivne i "sham" skupine nije zabilježena statistički značajna razlika ni u jednoj od testiranih varijabli.

U našem uzorku bolesnika s osteoartritisom šaka kinzioterapija je imala povoljan učinak na bol i funkciju, ali biomagnetoterapija nije pokazala značajan pozitivni učinak.

Ključne riječi: osteoartritis šaka, biomagnetoterapija, funkcija šake, bol